

Dosarul nr. 2ra-1422/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Puica)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nona Grigoriev și Alexandra Stoianova împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și executorul judecătoresc Radu Ciuchitu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare într-un termen rezonabil a hotărârilor judecătorești, încasarea despăgubirilor materiale și morale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 septembrie 2019, Nona Grigoriev și Alexandra Stoianova, reprezentate de avocatul Eugeniu Glușenco, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Iacob Miron și executorul judecătoresc Radu Ciuchitu solicitând încasarea de la bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul Alexandrei Stoianova a sumei de 29994,30 de euro și 1000 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 2700 de euro cu titlu de prejudiciu moral, încasarea de la bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul Nonei Grigoriev a sumei de 7008 dolari SUA și 2500 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 2700 de euro cu titlu de prejudiciu moral, încasarea de la bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul Alexandrei Stoianova și Nonei Grigoriev a cheltuielilor de judecată în mărime de 6000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantele au invocat că în data de 12 octombrie 2010, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, a pronunțat hotărârea prin care s-a încasat de la Elena Gherman în beneficiul Alexandrei Stoianov suma de 29994,30 de euro și 1000 lei de lei. Hotărârea a devenit definitivă la 24 martie 2011, iar titlurile executorii au fost depuse spre executare silită la executorul judecătoresc Iacob Miron la 14 iunie 2011. Prin hotărârea din 21 aprilie 2011 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, s-a încasat de la Elena Gherman în beneficiul Nonei Grigoriev suma de 7008 dolari SUA și 2500 de lei. Hotărârea a intrat în vigoare la 12 mai 2011 și la 14 iunie 2011, titlul

executoriu a fost depus spre executare silită la executorul judecătoresc Iacob Miron. Astfel, actele de dispoziție judecătorești nu au fost executate.

Prin hotărârea din 09 martie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a constatat faptul încălcării dreptului la executare într-un termen rezonabil a hotărârilor judecătorești din 12 octombrie 2010 și din 21 aprilie 2011 și s-a încasat de la bugetul de stat pentru perioada de 3 ani și 6 luni a câte 10000 de lei prejudiciul moral și cheltuielile de judecată în sumă de 1500 de lei.

Totodată au precizat că prin hotărârea din 09 martie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost compensat prejudiciul moral pentru perioada de neexecutare de 3 ani și 6 luni, însă nici până în prezent nu a fost executate hotărârile judecătorești din 12 octombrie 2010 și din 21 aprilie 2011. Respectiv, urmează a le fi acordată fiecărei câte o compensație suplimentară a prejudiciului moral pentru perioada de 4 ani și 6 luni în mărime de 2700 de euro.

Cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamantele au menționat că dreptul la judecare într-un termen rezonabil, prevăzut în art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului acoperă perioada până la data executării efective a deciziei judiciare (cauza Martins Morreira c. Portugaliei). În cauza Istrate c. Moldovei, Curtea a reamintit că executarea unei hotărâri judecătorești pronunțată de orice instanță trebuie privită ca o parte integrantă a procesului în sensul art.6 (cauza Hornsby c. Greciei). În cauza Golder c. Marii Britanii, Curtea a mai statuat că în numele principiului efectivității drepturilor o hotărâre neexecutată nu răspunde exigențelor unui proces echitabil, garantat de art. 6 al Convenției. Totodată, neexecutarea hotărârii privind încasarea sumelor de bani condiționează și încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, adică încălcarea dreptului la respectarea bunurilor reclamantelor. Or, conform jurisprudenței curții, „bunurile” pot fi fie „bunuri existente”, fie bunuri, inclusiv pretenții, în privința cărora reclamantul poate susține că are cel puțin o „speranță legitimă” că va obține dobândirea efectivă a unui drept de proprietate (cauzele Balan c. Moldovei; Prince Hans-Adam II of Liechtenstein c. Germaniei; Gratzinger și Gratzingerova c. Cehiei; Kopecky c. Slovaciei; Van der Musselle c. Belgiei). Respectiv neexecutarea unei hotărâri judecătorești desconsideră actul justiției și lipsește de efectivitate forma judiciară de apărare a drepturilor civile. Conform jurisprudenței Curții, statul, în calitate de posesor al forței publice, trebuie să acționeze diligent pentru a asista creditorul în executarea hotărârii judecătorești. Dreptul persoanei de a beneficia de executarea dreptului adjudecat într-un mod corespunzător și prompt este unul necondiționat și ține de obligația pozitivă a statului de a contribui activ la realizarea lui.

Reclamantele au declarat că, la examinarea acestei categorii de cauze, instanța urmează să țină cont de faptul că repararea prejudiciului are loc indiferent de vinovăția organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești, or, statul garantează executarea cu diligență și în termen a executării actelor judecătorești, iar creditorul este considerat prejudiciat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil, în cazul când nu are loc o executare propriu-zisă sau aceasta este tardivă. Explică că, executorul judecătoresc, după inițierea procedurii de executare, nu a întreprins toate măsurile necesare și rezonabile în vederea executării hotărârii judecătorești și nici măsuri legale de sancționare a debitorului pentru neexecutarea documentului executoriu.

Reclamantele au afirmat că printre omisiunile concrete ale executorului judecătoresc, a specificat că: nu a urmărit creanțele debitorului, prin somarea instanței judecătorești de la domiciliul debitorului, precum și stabilirea la nivel național a litigiilor în care este implicat debitorul, întru identificarea drepturilor reale ale acestuia pentru urmărirea silită, precum și urmărirea creanțelor; nu a fost solicitată organelor de drept efectuarea unei anchete pe marginea celor menționate în declarația/angajament din 10 octombrie 2011, precum că bunurile debitorului au fost furate, or, în cazul în care ele ar fi fost furate urma a fi intentat dosar penal pe acest fapt, sau, după caz, dosar penal în privința debitorului pentru declarații false și denunț fals; procesul-verbal din 22 noiembrie 2013 cu privire la comiterea contravenției prevăzute la art. 318 Cod contravențional, a fost întocmit de executor cu încălcări grave (în absența debitorului, cărui nu i-au fost explicate drepturile, nu a fost indicat locul și timpul comiterii contravenției, circumstanțele cauzei), fapt ce a dus la nulitatea acestuia, fiind creat în mod artificial un impediment pentru pornirea urmăririi penale conform art.320 Cod penal – neexecutarea hotărârii instanței de judecată; nu a fost solicitată prelungirea interdicției de a părăsi țara, care conform art. 64 Codul de executare, putea fi prelungită de 3 ori pe perioade a câte 6 luni; executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni de urmărire a bunurilor gajate, limitând-se la întocmirea actelor standard, la birou; nu a întreprins nici o tentativă de identificare a bunurilor proprietate comună în devălmășie, or, fiind deschis un dosar succesoral este evident că există bunuri, dar pe care executorul judecătoresc nu dorește să le urmărească silit; nu a identificat bunurile imobile proprietate comună în devălmășie, or, fiind deschis un dosar succesoral este evident că există bunuri; încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a fost somat Serviciul Vamal să stopeze toate operațiunile de import-export a debitoarei, a fost emisă doar la 28 august 2013 (peste 2 ani și 2 luni de la intentarea procedurii de executare); demersul de pătrundere forțată în casa de locuit a debitoarei a fost înaintat doar la 20 august 2012 (1 an și 2 luni de la intentarea procedurii de executare). Executorul nici nu a atacat în instanța de apel refuzul de a sancționa pătrunderea forțată; demersul de aplicare a interdicției de a părăsi țara a fost înaintat doar la 23 mai 2013 (2 ani de la intentarea procedurii de executare), nefiind solicitată ulterior prelungirea interdicției; încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care la băncile comerciale au fost aplicate sechestrurile pe mijloacele financiare a fost emisă doar la 16 august 2012 (peste 1 an și 2 luni de la intentarea procedurii de executare).

Cu referire de prejudiciul material, reclamantele au indicat că în cauza Mizernaia c. Moldovei, Curtea a statuat că, în lumina constatărilor sale, potrivit cărora autoritățile nu au întreprins măsuri necesare pentru a asigura executarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului, precum și a faptului că hotărârea nu a fost executată în întregime nici până în prezent, Curtea constată că reclamantul mai este în drept să recupereze datoria existentă în baza hotărârii judecătorești naționale (§27), acordând în final, reclamantei toată suma indicată în titlul executoriu care nu a fost executat. Astfel, au pretins cu titlu de prejudiciu material suma de 29994,30 de euro și 1000 de lei pentru Alexandra Stoianova și suma de 7008 de dolari SUA și 2500 de lei, pentru Nona Griogoriev.

În ceea ce vizează prejudiciul moral, reclamantele cu referire la jurisprudența Curții Europene, au menționat că Curtea aceasta acordă, în medie, pentru

neexecutare sau executare tardivă a hotărârilor judecătorești, câte 600 de euro pentru primul an de neexecutare plus câte 300 euro pentru fiecare 6 luni ulterioare (cauza Mazepa c. Moldovei). Astfel, au opinat că urmează a le fi acordată câte o compensație suplimentară a prejudiciului moral pentru perioada de 4 ani și 6 luni în mărime de 2700 de euro. De asemenea, au solicitat și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 6000 de lei.

Prin hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nona Grigoriev și Alexandra Stoianova și s-a constatat încălcat dreptul Nonei Grigoriev și Alexandrei Stoianova la executarea într-un termen rezonabil a hotărârilor Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, nr. 2-4727/10 din 12 octombrie 2020 și nr. 2-950/11 din 21 aprilie 2011; s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul Nonei Grigoriev suma de 3000 de lei cu titlu de despăgubire morală și suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 8000 de lei; s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul Alexandrei Stoianova suma de 3000 de lei cu titlu de despăgubiri morale; în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Nona Grigoriev și Alexandra Stoianov și s-a menținut hotărârea din 17 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în cadrul executării hotărârii judecătorești de către executorii judecătorești au fost întreprinse mai multe măsuri prevăzute de Codul de executare în vederea executării hotărârii judecătorești. Însă, aceste măsuri nu sunt suficiente pentru a constata că dreptul nominalizat al reclamantelor nu a fost încălcat în condițiile în care mijloacele utilizate au fost insuficiente și nu au atins rezultatul scontat.

Astfel, s-a stabilit cert faptul că, în legătură cu perioada inițială de executare a documentelor executorii, începând cu data de 14.06.2011 până la 10.07.2014 (data strămutării titlurilor), a fost emisă hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09.03.2015, prin care s-a admis parțial cererea Grigoriev Nonei și Stoianova Alexandrei, fiind constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-4727/10 din 12.10.2010 și nr. 2950/11 din 21.04.2011, fiindu-le încasat a câte 10000 de lei prejudiciu moral reclamantelor.

Prin urmare, s-a constatat că, pentru perioada de referință au fost abordate problemele ridicate de creditor, printr-o hotărâre irevocabilă, care se bucură de autoritatea lucrului judecat, corespunzător instanța de apel nu poate reține argumentele reclamantelor, în ceea ce privește perioada în cauză, dat fiind faptul că aceste circumstanțe au fost deja apreciate în modul corespunzător.

La acest capitol, instanța de apel a apreciat critic alegațiile apelantelor-reclamante cu referire la faptul că executorul Iacob Miron nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege, pentru depistarea rapidă, conservarea/sechestrarea bunurilor, mijloacelor bănești ale debitorului în scopul urmăririi lor, or faptele cu referire la „ascunderea bunurilor” și „retragerea banilor de pe conturile bancare”, nu

au fost probate, totodată aceste fapte se referă la o perioadă anterioară, care au avut loc până la emiterea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09.03.2015, ca urmare a acestui fapt instanța de apel a indicat că nu se poate expune asupra faptelor care deja au fost constatate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, în procedura cărui s-au aflat documentele executorii, în perioada 14.09.2018–02.10.2019, a dispus încasarea de la debitorul Gherman Elena a 50% din salariu potrivit încheierii din 14.07.2014, însă după ce a primit ordinul SRL „Enima Plus” nr.62-E din 14.09.2018, prin care s-a confirmat că debitorul Gherman Elena a demisionat din funcție, nu a întreprins măsuri, în vederea executării efective a documentelor executorii, iar documentele executorii, fiind strămutate executorului judecătoresc Iacob Miron doar peste un an, la 02.10.2019. Astfel, la caz a atestat că, de către executorul judecătoresc au fost neglijate prevederile art. 70 Cod de executare, or, ultimul, constatînd faptul că documentul executoriu nu mai ține de competența sa, urma în termenul de 15 zile să-l transmită potrivit competenței, în acest sens, aceste omisiuni au dus la încălcarea dreptului reclamantelor la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.

Corespunzător, a conchis că prima instanță, corect a ajuns la concluzia că în circumstanțele date, reclamantelor Nona Grigoriev și Alexandra Stoianov li s-a încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele invocate de Ministerul Justiției referitoare la faptul că, la caz executorul judecătoresc Iacob Miron a întreprins toate măsurile posibile, care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu vizat, deoarece, în speță, neexecutarea hotărârii nu poate fi imputată reclamantelor în sensul expus la art. 2 alin. (2) al Legii nr.87 din 24 aprilie 2011.

La 03 septembrie 2020, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a interpretat în mod eronat legea. La fel, a precizat că intimatele au beneficiat atât de compensație materială, cât și morală.

Totodată, a menționat că ultimul act de dispoziție a instanței este din 23 septembrie 2015 și respectiv termenul de neexecutare urmează a fi calculat de la data de 23 septembrie 2015. Astfel, este ilegală încasarea prejudiciului moral pentru perioada calculată începând cu 14 iunie 2011, or, această reprezintă aceeași perioadă.

Recurentul a precizat că autoritatea responsabilă cu executarea hotărârii judecătorești a depus toată diligența necesară pentru executarea documentului executoriu. Respectiv, materialele dosarului atestă că statul a întreprins măsurile care puteau fi întreprinse în mod rațional pentru a executa hotărârea judecătorească.

La 14 septembrie 2020, Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea pretențiilor respinse, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, încasarea cheltuielilor de asistență

juridică pentru instanța de fond și instanța de apel în mărime de 10000 de lei și pentru instanța de recurs în mărime de 2000 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a apreciat arbitrar probele din dosar, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Reiterând circumstanțele de fapt și de drept, recurenta a considerat ca fiind justificate pretențiile în sensul formulat. Or, nu s-a luat în considerare că executorul judecătoresc după ce a primit ordinul precum că debitorul a demisionat din funcție, nu a întreprins măsuri în vederea executării efective.

Totodată, în recurs, de către Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, a fost specificat a fi declarat și din numele Nonei Grigoriev și în numele Alexandrei Stoianova, decedată la 01 iulie 2020 și în acest sens a depus cerere, în temeiul art. 70 alin.(1) Cod de procedură civilă, prin care a solicitat înlocuirea Alexandrei Stoianova cu succesorul în drepturi Nona Grigoriev, motivând că reclamanta Alexandra Stoianova a decedat la 01 iulie 2020, iar Nona Grigoriev este moștenitor al averii.

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea depusă de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, cu privire la înlocuirea Alexandrei Stoianova cu succesorul în drepturi Nona Grigoriev și s-a înlocuit Alexandra Stoianova, decedată la 01 iulie 2020, cu succesorul în drepturi Nona Grigoriev.

Respectiv, recursul declarat de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, se reține ca fiind depus, inclusiv în calitate de succesor în drepturi al Alexandrei Stoianova.

Copia recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost expediată în adresa intimaților și copia recursului declarat de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, au fost expediate în adresa intimaților, conform scrisorilor de însoțire datate cu 09 septembrie 2020 (Vol.II, f.d.11) și 16 septembrie 2020 (Vol.II, f.d.27) și au fost recepționate la 14 septembrie 2020 și la 18 septembrie 2020, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.34-37). Din adresa executorului judecătoresc Iacob Miron corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „plecat” (Vol.II, f.d.30-33).

La 05 octombrie 2020, executorul judecătoresc Radu Ciuchitu a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și la cererea de recurs depusă de Nona Grigoriev. În ceea ce vizează recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a solicitat admiterea recursului, iar referitor la recursul declarat de Nona Grigoriev, a solicitat respingerea recursului.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 17 iunie 2020.

Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs la 03 septembrie 2020, iar Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușcenco, a declarat recurs la 14 septembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel către participanții la proces la 16 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.213). Astfel, recursurile sunt declarate în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă argumente privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Nona Grigoriev, reprezentată de avocatul Eugeniu Glușenco, împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat